

Γέροντος Σωφρονίου: «Όταν η Θεία Αγάπη



Ναι,

προσεύχομαι, ώστε το Πνεύμα το Άγιο να μην παύσει ποτέ να ενισχύει την πίστη σου, να βαθαίνει την αγάπη σου προς τον Χριστό, ο οποίος είναι το κύριο θεμέλιο όλης της ζωής του κόσμου αυτού. Οι άφρονες σοφοί του αιώνα μας, που θεωρούν τον εαυτό τους «σοφό», νομίζοντας ότι γνωρίζουν τα πάντα και κατά κάποιον τρόπο θα φέρουν τη μακαριότητα στους ανθρώπους πάνω στη γη, στην πραγματικότητα «ηγάπησαν... μάλλον το σκότος ή το φως». Μη βλέποντας κάποιος τον περιορισμό του, την αυτοκαταδίκη του σε θάνατο, μοιάζει με κτήνος. Μη αναγνωρίζοντας ότι ο άνθρωπος δεν περιορίζεται στα όρια της πρόσκαιρης ζωής επάνω στη γη, μόνο στην ορατή και αισθητή διάστασή του, μη συνειδητοποιώντας την επικείμενη έξοδο στη θαυμαστή αιωνιότητα που μας αποκαλύπτεται με τον Χριστό, βρίσκεται κατ' ουσίαν σε βαθύ σκοτάδι άγνοιας για το τί είναι ο Άνθρωπος.

Από την άποψη αυτή η εποχή μας βρίσκεται σε τέτοια οπισθοδρομική κατάπτωση, σε χιλιετίες παγανισμού και λατρείας της σάρκας και των παθών, πράγμα στο οποίο είναι φρικτό να σταθεί η ψυχή. Βλέποντας τους ανθρώπους στο καταχθόνιο αυτό σκοτάδι, ο Γέροντας επί δεκαετίες προσευχόταν γι' αυτούς με ασυγκράτητη ορμή αγάπης προς τον άνθρωπο. Όταν η Θεία Αγάπη αγγίζει την ψυχή, τότε αυτή

θεωρεί με ανέκφραστο τρόπο την Αγιότητα του Θεού, του Χριστού, και φλέγεται από τον πόθο να δει τους πάντες μέσα στο φως αυτής της Αγάπης. Της είναι βέβαια φοβερό να σκεφθεί ότι η ενότητα αυτή με τον Θεό μπορεί κάποτε να διασπασθεί, και εξαιτίας του φόβου αυτού για τον εαυτό της η ψυχή φοβάται και για τους άλλους. Ο ιερός φόβος της ψυχής έγκειται στο ότι γνωρίζει τα όριά της στην επίγεια εμπειρία, και έτσι, όταν η αιωνιότητα ανοίγεται μπροστά της με τέτοια δύναμη, η ψυχή αποκάμνει από την απειρότητα του Θεού, από κάποια «έκπληξη» η οποία δεν περιγράφεται με τίποτε, και από την ανικανότητα να πιστεύσει ότι αυτό είναι αληθινή πραγματικότητα. Έτσι και οι Απόστολοι στο όρος των Ελαιών «ιδόντες Αυτόν προσεκύνησαν Αυτώ, οι δε edίστασαν». Ο δισταγμός σε τέτοιες στιγμές είναι φυσικός για τον φτωχό, μικρό άνθρωπο. Να γιατί όλοι, όσοι πιστεύουν στον Χριστό, πρέπει να βρουν στον εαυτό τους εκείνη την ιερή «μωρία», χωρίς την οποία είναι αδύνατο να αποφασίσουν να υπερπηδήσουν την άβυσσο που μας χωρίζει από την αιωνιότητα.

Γέροντος Σωφρονίου

«Γράμματα στη Ρωσία»

Πηγή: xristianos.gr